

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของตัวแบบใน 5 สภาพการณ์ โดยมีตัวแบบ แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อและพูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อ แสดงพฤติกรรมไม่เอื้อเฟื้อแต่พูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อ แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อแต่ไม่พูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อ ไม่แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อแต่พูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อ และตัวแบบควบคุมว่าจะมีผลทำให้เด็กในสภาพการณ์ทั้ง 5 มีพฤติกรรมเอื้อเฟื้อแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อและพูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อจะ แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมไม่เอื้อเฟื้อแต่พูดสนับสนุน การเอื้อเฟื้อ
2. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อและพูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อจะ แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อแต่ไม่พูดสนับสนุน การเอื้อเฟื้อ
3. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อและพูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อจะ แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อแต่พูดสนับสนุน การเอื้อเฟื้อ
4. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อและพูดสนับสนุนการเอื้อเฟื้อจะ แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ควบคุม

5. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อแต่ไม่พูดสนับสนุนการ เอื้อเพื่อจะแสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อมากกว่า เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อแต่พูดสนับสนุนการ เอื้อเพื่อ

6. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อแต่ไม่พูดสนับสนุนการ เอื้อเพื่อจะแสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อมากกว่า เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบควบคุม

7. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อแต่พูดสนับสนุนการ เอื้อเพื่อจะแสดงพฤติกรรม เอื้อเพื่อมากกว่า เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจำการบุญ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 50 คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกตามเกณฑ์ของรูปแบบการทดลองในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เกมต่อภาพปริศนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
2. แถบบันทึกภาพ (Videotape) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวการทดลองของ Bryan และ Walbek
3. รูปภาพเด็กยากจนขนาด 8 x 10 นิ้ว
4. บัตรรางวัล
5. ของรางวัลและเงินรางวัล
6. กล้องรับบริจาค
7. นาฬิกาจับเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การศึกษาขั้นนำ (Pilot Study) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมีมานะวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 25 คน แล้วนำข้อบกพร่องที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากโรงเรียนจำการบุญ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และผู้เกี่ยวข้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนทั้งหมด เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยคำนวณ และวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. มัชฌิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนบัตรรางวัลที่ผู้ร่วมการทดลองบริจาค จำแนกตามตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัวแปร

2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

3. ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Dunn

ผลการวิจัย

1. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมเอื้อเพื่อและ บุตรสนับสนุนการเอื้อเพื่อแสดงพฤติกรรมเอื้อเพื่อมากกว่า เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรมไม่เอื้อเพื่อแต่บุตรสนับสนุนการเอื้อเพื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)

2. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อและพูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่อแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อไม่แตกต่างจากเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อแต่ไม่พูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อและพูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่อแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อแต่พูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)
4. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อและพูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่อแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)
5. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อแต่ไม่พูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่อแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อแต่พูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)
6. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อแต่ไม่พูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่อแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อมากกว่าเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)
7. เด็กในสภาพการณ์ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อแต่พูดสนับสนุนการ เอื้อ เพื่อแสดงพฤติกรรม เอื้อ เพื่อไม่แตกต่างจากเด็กในสภาพการณ์ตัวแบบควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นอิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อพฤติกรรม เอื้อ เพื่อในเด็กระดับชั้นประถมศึกษา ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากถ้านำไปประยุกต์ใช้ในปลูกฝังจริยธรรมด้านอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเภทของตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เอื้อ เพื่อ เช่น ตัวแบบที่มีอำนาจ ตัวแบบที่มีลักษณะพึ่งพาได้ ตัวแบบที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่ดีต่อการกระทำ (Model's affective expression) เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม เพื่อศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเอื้อเอื้อหรือไม่ อย่างไร
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมว่า ถ้านำตัวแบบจำนวนมากกว่า 1 คนมาแสดงแทนตัวแบบในการวิจัยครั้งนี้ จะมีผลการวิจัยตรงกันหรือไม่
5. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแบบเพศชายกับตัวแบบเพศหญิงที่มีต่อพฤติกรรมเอื้อเพื่อในเด็กระดับประถมศึกษา
6. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อพฤติกรรมเอื้อเพื่อในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น เด็กวัยก่อนเข้าเรียน เด็กวัยรุ่น เป็นต้น
7. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบถึงคำพูดของตัวแบบที่นำมาใช้ในการปลูกฝังพฤติกรรมเอื้อเพื่อ เช่นการเปรียบเทียบระหว่างคำพูดที่ระบุเหตุการณ์กระทำในการเอื้อเพื่อแบบทั่ว ๆ ไป หรือการเปรียบเทียบระหว่างคำพูดที่หนักแน่นและกล่าวถึง เหตุผลของการเอื้อเพื่อ กับคำพูดที่กล่าวถึงให้มีการเอื้อเอื้อแบบทั่ว ๆ ไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย